OPINII

În acest număr al revistei noastre, publicăm părerile **maestrului emerit al sportului ALEXANDRU APOLZAN.**

Eu sînt pentru „azi"...

Mi-a reținut atenția articolul „Azi învinge Ieri", *care dă naștere la discuții interesante cu privire la valoarea și randamentul fostelor și actualelor generații de fotbaliști.* Eu optez, *fără ezitare,* pentru cea de astăzi. *Dac-ar exista posibilitatea desfășurării unui meci între foștii și actualii jucători, echipa din care fac parte* Pîrcălab, Dan Coe, Dobrin, Nunweiller *et comp. cu siguranță că ar surclasa echipa alcătuită din* Dobai, Bindea, Cotormani *sau* Albu.

Cînd afirm acest lucru, mă gîndesc la faptul că astăzi, datorită transformării sistemului de joc, jucătorii sînt avantajați, atît cei din atac, dar mai ales cei din apărare. Pe vremea cînd eu eram jucător, în perioada mea de vîrf de la Steaua, aveam obligația să marchez centrul înaintaș advers. Dacă reușea să mă dribleze, drumul lui spre poartă era liber. Astăzi, cu apărările supraaglomerate și multiplele sale variante, e o plăcere să joci fundaș ! Cu viteza și plasamentul meu de atunci sînt convins că m-aș fi descurcat cu succes. Aici văd eu avantajul actualilor jucători. O dată cu noul sistem de joc, spațiul din fața porții este aproape blocat iar cei de „ieri" s-ar descurca anevoios în asemenea situații. Perioada de glorie a lui Baratki, Petea Vîlcov *sau* Ploeșteanu *a cunoscut în fața portarului numai doi-trei apărători, care erau mai lesne de trecut. Să nu uităm că astăzi numărul apărătorilor poate fi dublu sau chiar triplu. O dată cu transformarea sistemului, actualii jucători și-au îmbunătățit și pregătirea fizică, ei avînd sarcini precise care ating o rază mult mai mare de acțiune. Pentru aceasta metodele de antrenament s-au îmbunătățit, fiind superioare trecutului.*

Păcat însă că actualii jucători nu iubesc fotbalul, nu-l trăiesc, nu se dăruiesc pentru el așa cum o făceau predecesorii lor. Mi-aduc aminte că pe vremea cînd jucam la Rogifer (actuala echipă Metalurgistul) eram, împreună cu colegii mei de echipă, muncitori la uzină.

După orele de program ne adunam la teren, unde pînă seara tîrziu nu ne despărțeam de minge. Și aceasta fără a avea măcar antrenor... Pentru noi, fotbalul reprezenta o a doua hrană. Eram o familie ce împărtășeam împreună și necazurile și bucuriile.

În concluzie, cu toate că jucătorii din trecut dispuneau de o tehnică individuală ridicată deși puneau mai mult „osul la bătaie" și iubeau nespus fotbalul sînt convins că un meci între „ieri și azi" s-ar încheia cu victoria actualilor jucători.

Atac la poarta juniorilor turci în meciul de pe stadionul Republicii.
Foto : S. BRAȘOVEANU

ROMÂNIA (J) — TURCIA (J) 3—0 (1—0)

STADIONUL : Republicii
AU MARCAT : Manea (min. 30), Tătaru (min. 44) și Lică (min. 49).
ARBITRI : A. Rădulescu (bine), ajutat la tușă de N. Tătaru și C. Dinulescu.
ROMÂNIA : Moldovan — Codrea, N. Ionescu, Cojocaru, Viciu — Țegean (min. 70 Lică), Mirăuță — Lică (min. 70 R. Ionescu), Neagu, Tătaru, Manea.
TURCIA : Yavuz (min. 51 Iasim) — Esenali, Cengiz, Hayrettin, Hikmet — Dogan, Zekeriya — Neeati, Nedim (min. 41 Mustafa, min. 56 Zeki), Orhan, Ilhan.

JUNIORII NOȘTRI AU CÎȘTIGAT, DAR JOCUL LOR A SATISFĂCUT PARȚIAL

Prima verificare importantă a echipei noastre naționale de juniori, efectuată în acest sezon în compania unui adversar pe măsura celor pe care-i va întîlni la Turneul U.E.F.A. 1967 (Turcia, 5—13 mai), a coincis cu a 100-a partidă internațională a reprezentativei noastre și a 12-a cu selecționata Turciei. Juniorii noștri au ținut să „puncteze" această aniversare printr-o victorie (a 47-a din palmaresul național și a 5-a asupra tinerilor fotbaliști turci). Ei au și obținut-o, la un scor net, 3—0 (1—0), la capătul unui joc dîrz disputat, dar corect, într-o alură extrem de rapidă și cu o risipă de energie proprii tinereții, în care însă calitatea a fost pe plan secundar și în care jucătorii noștri s-au impus abia în repriza a doua.

Care a fost, în ceea ce ne privește, bilanțul acestei prime verificări ? O pregătire fizică foarte bună, care a permis echipei să încheie partida cu suficiente resurse, o capacitate de luptă remarcabilă și un pronunțat simț al porții, în comparație cu oaspeții (foarte iuți și cu o mare vitalitate), ceea ce în condițiile unei competiții cu sistemul de disputare ca al Turneului U.E.F.A. pot avea un cuvînt greu de spus. La aceste calități însă, trebuie adăugate neapărat și cele tehnico-tactice și la acest capitol juniorii noștri au „șchiopătat" marți pe stadionul Republicii. Jocul lor nu-i încă cristalizat (să sperăm că antrenorii Gh. Ola și Gh. Dumitrescu îl vor stabiliza în următoarele cinci săptămîni, cîte mai sînt pînă la plecarea în Turcia), nota combinativă a fost prezentă cu intermitență, lăsînd însă să se întrevadă posibilitatea unor realizări mai bune. Este ceea ce remarca după meci unul din „tușieri", fostul internațional **N. Tătaru : „Echipa s-a impus după pauză, exact atunci cînd a început să practice un joc mai combinativ și a calmat astfel jocul, făcîndu-i pe fotbaliștii turci să termine mai repede „benzina". Rămîne însă o problemă de rezolvat (și timp mai este), pentru că s-a greșit des la pase și în finalizare n-a existat claritatea necesară".** Pe de altă parte, celălalt tușier, **un alt fost internațional, C. Dinulescu,** sublinia — pe bună dreptate : **„S-a văzut că jucătorii noștri știu să joace și bine și acest lucru a fost vizibil după pauză. Dar, au vrut să facă mult și atunci au greșit. Au greșit, mai ales, atunci cînd au ieșit din apărare în atac cu „mingi tari" care au pus pe înaintași în situația de a lupta cu adversarii pentru minge, iar aceștia au fost lipsiți de ultima pasă, cea decisivă. Cînd au acționat corect, au pus des în pericol poarta adversă".**

De altfel, remarca lui Dinulescu explică de ce din totalul de 78 de acțiuni ofensive inițiate, 57 au fost respinse, iar 11 ratate. De asemenea, subliniem că finalizarea a fost redusă datorită și apărării aglomerate și prompte a oaspeților, dar și faptului că, încă emotivi, juniorii noștri s-au lăsat angrenați în jocul lor : 10 acțiuni încheiate. În asemenea condiții jocul nu putea satisface decît parțial.

Există însă perspectivele unei îmbunătățiri printr-o atenție special acordată pînă la plecare, organizării mai bune a jocului, a legăturii între apărare (unde portarul Moldovan a avut ieșiri inoportune din poartă, iar fundașii centrali au degajat la întîmplare) și atac, și eventual printr-o remaniere a formației în care jucătorii de mijloc, în special, n-au corespuns. Poate că o formulă cu Biliboacă la mijloc, cum se intenționează la meciul revanșă de azi de la Constanța, va realiza un echilibru mai bun în echipă și un ritm mai uniform. (p.g.)

DE LA ZOMBORI ȘI JUSTIN LA... OPANSCHI

Mulți iubitori ai fotbalului din țara noastră, astăzi mai în vîrstă, își mai aduc aminte de vechea și puternica echipă Ripensia din Timișoara. Aceasta își făcuse o mare faimă în întreaga Europă. Ea număra, la un moment dat, nu mai puțin de 11 jucători internaționali, printre care și ZOMBORI, un portar de clasă.

Cînd „Ripi" beneficia de o lovitură liberă de la 11 metri, executantul (Zombori) se prezenta la punctul alb, își potrivea calm mingea și printr-un șut sec și nemilos, „păcălea" pe cei mai valoroși portari, fie de la noi din țară, fie de peste hotare.

În vara anului 1935, se desfășura la București finala Cupei României, între echipele C.F.R. București și Ripensia Timișoara. Unsprezece goluri s-au marcat în acest meci, rezultatul final fiind 6—5 pentru C.F.R. București ! Cu cîteva minute înainte de terminarea jocului, la scorul de 5—4 pentru bucureșteni, regretatul arbitru internațional român Denis Xifando dictează lovitură de la 11 metri în favoarea Ripensiei. Zombori își face apariția în careul feroviar și după ce își face loc printre jucători, privește mingea și... locul unde va poposi ea peste cîteva secunde, în plasă. Tribunele au amuțit. Suporterii C.F.R.-iștilor sînt cu sufletul la gură. Bate Zombori. De el depindea victoria bucureștenilor și cucerirea Cupei României. Nu erau destui jucători de cîmp să execute această lovitură ? În acel joc, nu lipseau din formația timișoreană Bindea, Beke, Ciolac, Schwartz, Dobai și alți internaționali. Și totuși Zombori a fost acela ales să execute, el aducînd egalarea pe tabela de marcaj (5—5). Datorită acestui gol a fost nevoie pînă la urmă de prelungiri, pentru ca feroviarii bucureșteni să între, pentru prima dată, în posesia invidiatului trofeu.

OPANSCHI

Acesta a fost Zombori care a marcat în cariera sa de portar zeci și zeci de goluri din lovituri de la 11 metri.

În momentul cînd bătrînețea lui Zombori își spunea cuvîntul, un alt portar român, JUSTIN, îi lua locul în această grea misiune. El a apărat buturile echipei gălățene Gloria C.F.R., ale lui Rapid București și ale U.T.A.-ei Arad. Aproape în toate ocaziile cînd era de executat o lovitură de la 11 metri, Justin era prezent în careul echipei adverse pentru a o transforma. Avea un șut năpraznic și nu ierta pe nici un portar. Știa slăbiciunile fiecărui portar advers, pentru ca printr-o fentă să-l trimită în cealaltă parte a porții.

Au trecut ani și ani de atunci, și noi, spectatorii de azi, eram cît pe-aci să uităm de aceste evenimente fotbalistice, dacă un nou portar, fost internațional la juniori, nu i-ar fi urmat pe Zombori și Justin. El se numește OPANSCHI ; este portarul titular al echipei Poiana din Cîmpina. Cronicile jocurilor spun mereu, atunci cînd echipa sa a beneficiat de o lovitură de la 11 metri, că Opanschi a deschis scorul, că el a egalat sau că a adus victoria echipei sale. Această misiune destul de dificilă și-o exercită de 6 ani, mai precis din 1961, de cînd a revenit la echipa sa din Cîmpina, UNDE A MARCAT PÎNĂ ÎN PREZENT 32 DE GOLURI DIN PENALTI, FĂRĂ SĂ RATEZE VREUNUL.

Mihai Opanschi a marcat și cîte două goluri într-un meci. În campionatul 1965—1966 Politehnicii București, iar în campionatul actual Siderurgistului, ceea ce este un record.

Mulți jucători de cîmp ar trebui să fie invidioși pe Opanschi, pentru care executarea loviturilor de la 11 metri nu ridică nici o problemă. În postura celor trei portari, am dori să-l vedem și pe alții. Toată lumea știe că portarul este cel mai odihnit și cel mai calm jucător de pe teren, atunci cînd este vorba de executarea unei lovituri de la 11 metri.

MIHAI MIHĂILESCU

6 CUPLAJE ÎN SEZONUL DE PRIMĂVARĂ LA „A"

Ce rezervă campionatul amatorilor de fotbal din Capitală în cursul sezonului de primăvară ? Iată programul întîlnirilor așa cum a fost alcătuit și propus de federație echipelor bucureștene.

DUMINICĂ 26 MARTIE (etapa a XVII-a), **cuplaj pe „23 August" :** Steaua — St. roșu și Rapid — Universitatea Craiova.
SÎMBĂTĂ 1 APRILIE (etapa a XVIII-a), **stadionul Republicii :** Progresul — U.T.A.
DUMINICĂ 2 APRILIE (etapa a XVIII-a), **stadionul Dinamo :** Dinamo — Petrolul.
DUMINICĂ 9 APRILIE (etapa a XIX-a), **cuplaj pe „23 August" :** Rapid — Jiul și Steaua — Dinamo Pitești.
DUMINICĂ 16 APRILIE (etapa a XX-a), **cuplaj pe „23 August" :** Steaua — Progresul și Dinamo — Rapid.
SÎMBĂTĂ 29 APRILIE (etapa a XXI-a), **stadionul Republicii :** Progresul — C.S.M.S.
DUMINICĂ 30 APRILIE (etapa a XXI-a), **stadionul Dinamo :** Dinamo — Politehnica.
DUMINICĂ 7 MAI (etapa a XXII), **cuplaj pe „23 August" :** Rapid — St. roșu și Steaua — Universitatea Cluj.
DUMINICĂ 14 MAI (etapa a XXIII-a), **stadionul Republicii** (dimineața): Progresul — Jiul; **stadionul Dinamo** (după-amiaza): Dinamo — Farul.
DUMINICĂ 28 Mai (etapa a XXIV-a), **cuplaj pe „23 August" :** Progresul — Dinamo și Rapid — Steaua.
DUMINICĂ 4 IUNIE (etapa a XXV-a), **cuplaj pe „23 August" :** Rapid — Politehnica și Steaua — Petrolul.
SÎMBĂTĂ 17 IUNIE (etapa a XXVI-a), **stadionul Dinamo :** Dinamo — U.T.A. ;
DUMINICĂ 18 IUNIE (etapa a XXVI-a), **stadionul Republicii :** Progresul — Universitatea Craiova.

ÎN CUPA BALCANICĂ: U. T. A. — O DEZILUZIE

Cu fiecare nouă întîlnire susținută de formația U.T.A. pe teren propriu, numărul celor care merg la stadion să o vadă scade. Duminică, la meciul din Cupa Balcanică, în tribunele stadionului arădean n-au mai venit decît circa 2 500 de spectatori, singurii din oraș care mai credeau, probabil, într-o reabilitare a echipei antrenate de Gh. Dumitrescu și I. Reinhardt, după ultimele înfrîngeri suferite în campionat. Dar din nou deziluzie adîncă pentru ei și pentru toți ceilalți suporteri ai formației !

În fața unei echipe fără o clasă deosebită, U.T.A. a infirmat încă o dată speranțele puse în ea atunci cînd a fost desemnată de către federație să ne reprezinte fotbalul în Cupa Balcanică. Deși au manifestat vizibil dorința de a înregistra prima lor victorie în această întrecere, fotbaliștii arădeni nu au făcut apel și la mijloacele necesare obținerii acestui deziderat. Ei au jucat din nou încîlcit, acțiunile de apărare sau de atac n-au fost sincronizate, clare, eficace. Dominarea efectuată timp de aproape 75 de minute a avut un caracter mai mult simbolic, pentru că, în realitate, de foarte puține ori poarta apărată de Ivanov (Cerno More Varna) a fost supusă unor încercări mai grele. Am semnalat din nou la fotbaliștii de la U.T.A. carențe serioase în pregătirea tehnică, în respectarea unei anumite discipline de joc, în rezolvarea individuală sau colectivă a unor situații hotărîtoare pentru soarta meciului. Am solicitat părerea celor doi antrenori ai echipei în legătură cu starea necorespunzătoare de pregătire în care se află U.T.A. Ni s-a răspuns că fotbaliștii arădeni dețin în prezent o slabă valoare tehnică și un scăzut simț al orientării în joc, dar că speranțele de îmbunătățire încă nu s-au epuizat. Răspunsul nu poate să mulțumească și cu atît mai mult să liniștească pe cei ce urmăresc cu interes destinele echipei arădene. Mai întîi, pentru că lipsurile semnalate erau îndeobște cunoscute, iar în ceea ce privește speranțele... Cred că de prea multă vreme ne tot exprimăm speranțele într-o redresare a echipei noastre. Antrenorii și secția de fotbal a clubului U.T.A. au datoria de a trece neîntîrziat la măsuri eficiente, care să poată opri echipa, cît mai e vreme, din alunecarea sa periculoasă.

M. MITITEANU

N.R. — U.T.A. a fost din nou întrecută pe teren propriu în Cupa Balcanică. Iată, deci, că la rezultatele slabe obținute în campionat, fotbaliștii arădeni adaugă o comportare total necorespunzătoare într-o competiție cu caracter internațional, în care fotbalul românesc și-a cîștigat un prestigiu.

Echipa arădeană a avut o evoluție decepționantă (n-a cîștigat nici un punct măcar și a marcat doar trei goluri...), dîndu-și singură un vot de blam și dovedind că n-a meritat cinstea de a fi desemnată ca reprezentantă a fotbalului nostru. Astfel că hotărîrea federației de a o înlocui la viitoarea ediție prin Universitatea Craiova este cît se poate de justificată. O analiză a acestei comportări ar trebui să ducă la măsuri care să-i facă pe jucătorii de la U.T.A. să privească cu mai mult simț de răspundere participarea la o întrecere sportivă internațională.

CLASAMENTUL SERIEI I A CUPEI BALCANICE

1. Fenerbahce Istanbul	3	2	0	1	7—1	6
2. Partizan Tirana	4	2	0	1	7—4	6
3. Cerno More Varna	6	2	0	2	8—3	6
4. U. T. Arad	5	0	0	5	3—12	0